

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SIDSTE NYT.

TIDSSKRIFT FOR SORANERE.

Nr. 15.

20. Maj 1914.

Udgæet fra Landsarkivet
for Sjællands Bibliotek
I. Aarg.

„Foreningen for danske Skoleblade.“

—o—

Den 8. Maj afholdtes paa „Lyngby højere Almenskole“ et Møde af danske Skolebladsredaktører for at faa dannet en Forening, og der var mødt Repræsentanter fra 6 Blade. (For „Sidste Nyt“ var jeg mødt). Først bød „Vort Blad“s Redaktør, Helge Knudsen, velkommen og derpaa diskuterede man om Lovene, der endelig blev vedtagne. Dernæst fortalte hver Redaktør om sit Blads Forhold, og der valgtes en Bestyrelse. (Formand er: Redaktør P. Crüger Hansen, Carolinevej 29, Hellerup). Efter Mødet skiltes Deltagerne for at spise Middag rundt om i private Hjem, og da Klokken nærmede sig 2, mødtes vi alle nede ved Dampskibsbroen for at foretage en Udflugt til Frederiksdal. Derude drak vi Kaffe, og ved Bordet holdtes der et Par Taler. Og saa stævnede vi ud i Robaade, eller gik Ture i de smukke Skove, indtil Afrejsens Øjeblik kom. Under hele Turen optraadte en af „Vort Blad“s Journalister, Klausen, (15 Aar, ca. 2 Tons) som Klovn, saa vi morede os godt. Da vi kom hjem, spiste vi Rødgrød hos Skolens Bestyrer, Hr. Thayssen, og henad 8 skiltes vi for at drage hjem hver til sit. Det var en meget interessant Dag, og jeg takker paa vort Blads Vegne „VORT BLAD“, fordi det havde ordnet alt saa fortræffeligt for os.

L. B. HENDIL.

Fodboldkampen mellem Plockross Skole d. 3. Maj 1914.

—o—

Denne Fodboldkamp var selvfølgelig imødeset med stor Spænding, da man vidste, at Plockross Skole havde Københavns bedste

Fodboldhold i Efteraaret. Allerede ved 11-Tiden kom nogle Fodboldspillere løbende ned paa „Grønne Plads“ for at vænne sig lidt til at skyde paa vore Maal. Efterhaanden som Klokken nærmede sig 11¹/₂, kom alle Spillerne ud paa Banen, og man lagde straks Mærke til, at Plockrossianerne var større end vore Spillere. —

Kl. 11¹/₂ fløjtede Dommeren, Hr. Gymnastikassistent Thomsen, og Københavnerne, som havde røde Trøjer og blaa Benklæder paa, gav Bolden op. I Begyndelsen lod det til, at Plockrossianerne vilde føre hele Spillet; thi de overlod os slet ikke Bolden i de første 5—6 Minutter, men truede Gang paa Gang vort Maal; men dels klarede Poul Andersen sig godt i Maal, og dels havde Københavnerne en udmærket Øvelse i at ramme Maalstangen, og derfor blev der ingen Maal. Da der var gaaet ca. 20 Minutter af Halvlegen, fik Knud Trolle fat i Bolden og førte den med utrolig Hurtighed forbi Backer og Maalmand ind i Maal. I Resten af Halvlegen gik det meget livligt med Angreb paa begge Maal, men uden Resultat.

I anden Halvleg byttede Københavnerne lidt om paa Pladserne for at lave et rigtig stærkt Forsvar; men dette lykkedes ikke helt; thi Soranerne, som havde faaet Blod paa Tanden ved det første Maal, spillede saa godt som de overhovedet kunde, naar man lige undtager venstre Yderving, Heilmann, der absolut ikke var rigtig oplagt. Saaledes lykkedes det Fritz Andersen 3 Gange at løbe Bolden i Maal efter baade at have „snydt“ Backer og Maalmand. Da Soranerne saaledes havde opnaaet at faa 4 Maal, trak de sig lidt tilbage for at hindre Modstanderne i at faa noget Maal, og dette lykkedes ogsaa, saaledes at Kampen endte med det fine Resultat: 4 Maal mod 0. Efter de to Partiers Dygtighed at dømme er Resultatet ganske vist ikke retfærdigt; thi Plockross Skole er vist ubetinget de bedste Spillere, vi har haft med at gøre i Aar; men de har rimeligvis været ramt af et lignende Uheld, som vi ellers plejer at være.

Soranerne spillede som før sagt alle saa godt, som de kunde.

Maalmanden, Poul Andersen, som spillede uden Træning, klarede sig godt. Backerne spillede udmærket, især Otto Lauritzen. Halfbacks spillede ogsaa udmærket, og forwards klarede

sig i det hele og store godt, især maa man dog nævne Fritz Andersen og Knud Trolle.

IVAR HOLST:

NB. Fodboldkampen.

— o —

I Plockross Skoleblad Nr. 9 finder vi følgende Bemærkning:

„Der gaar nogle skumle Rygter om en eventuel Tur til Sorø med Skoleholdet. Det kunde være forfærdelig Sjov at prøve Kræfter med de for deres Fodboldspil saa berømte Soranere. Jeg tvivler ikke i nogen Maade paa at vort Hold endogsaa overfor denne Modstander vil formaa at hævde sig!“

Der var nogen, der fik Aal, men „Hver 14 Dag“s Redaktør, der spillede med her nede, har ogsaa en meget fortørnet Artikel paa Lager, og især vil han klage over Dommeren, Hr. Thomsen, som han mener var partisk!!! De generer sig ikke, de rare „Plockrosser“!!!

— SORANEREN. —

Skildringer fra Soldaterkorpsets Færd.

— o —

9. Aftenunderholdning.

Soldaterkorpset skulde have Aftenunderholdning for ældre og yngre Medlemmer og nogle Indbudne. Orkestret skulde spille, og Hr. Bastholm skulde tale. Pastor Skovborg havde hørt derom og ytret Lyst til at komme med. Ogsaa Frk. Hødvig udtalte Ønske derom og føjede til: „Der kan jeg da ikke komme til at sige Dem imod.“ Hr. Bastholm havde nu ganske vist i den sidste Tid ofte den Skæbne at blive modsagt af Frøkenen, som var ikke saa lidt smittet af det gryende tyvende Aarhundredes Anskuelse med dertil hørende Foragt for det, som svinder. Nu skulde Hr. Bastholm netop tale om Fædrelandskærlighed, et af de Emner, om hvilket de var mest uenige. Han svarede derfor forsigtigt: „De skal sikkert alle her fra Præstegaard

hjørteleg velkomne; men De maa ikke glemme, at vi er naive Folk, som taler i Enfoldighed og handler derefter.“ „Enfoldighed er bedre end Skepsis,“ svarede Præsten, „og bringer derfor mere Lykke.“

Det var de gode, gamle Fædrelandssange, som Orkestret friskede op. Der var aldeles ingen Kunstpræstationer; men alligevel: det lød helt fornojeligt, og Pastor Skovborg var tilfreds. Han opfriskede sin Barndoms og Ungdoms Minder. Saa kom Hr. Bastholms Tale. Frk. Hedvig lod sine Øjne glide hen over Tilhørerne. Der sad „Gog“s Klike, hun kendte den efter Beskrivelsen, som Bastholm lejlighedsvis havde givet. Den kønne og opvakte Dreng med de straalende Øjne var naturligvis Peter. Gog selv var god at kende paa de svære Lømmer og de energiske Nik med Hovedet. Andreas prøvede sindigt hvert Ord, og det var saa Henrik, han der, som gjorde sig saa velmente Anstrængelser for at „være med.“ Jo, det kunde ikke nægtes, Bastholm forstod virkelig at rive Ungdommen med. Han talte i Grunden godt. Der var Stemning over det hele. Nu spillede Orkestret igen og fik naturligvis voldsomme Klap. Det var jo „vort eget Orkester.“ Til Slut lød Nationalsangen, og alle rejste sig. Frk. Hedvig rejste sig ogsaa. Egentlig burde hun vist af Hensyn til sine Anskuelse ikke have rejst sig; men hun blev revet med af Stemningen — og det havde vel egentlig heller ikke været passende at blive siddende, naar de andre rejste sig. „Bravo!“ sagde Præsten, da han og Bastholm mødtes ved Udgangen, „det skal De rigtig have Tak for. Men nu maa Korpset ogsaa en Gang komme ud til mig, helst naar min gamle Ven Obersten er hos mig, saa skal vi holde en rigtig Fest i gammel Stil. Sig det til Korpsets Forstander og bed ham sørge for, at Rektor ogsaa kommer med.“ Bastholm fulgte med ned til Vognen. „Og hvad siger saa Frøkenen?“ spurgte han, „kunde De lade være at kritisere os alt for slemt?“ Det tænkte jeg virkelig ikke paa,“ svarede hun, „De var saamænd lige ved at omvende mig.“

Ogsaa de Unge var tilfredse med Aftenen. „Han talte morderlig godt,“ erklærede Gog, „og Tuderne klarede sig skam og-

saa flot.“ Disse Ord var en Slags Højesteretsdom, mod hvilken der ikke opponeredes.

Da Frk. Hedvig var kommen i Seng den Aften, laa hun og tænkte lidt efter. „Ja, nærved at være overvunden!“

L.

Klapperslangejagt.

—o—

(Sluttet).

„Er De ikke stolt,“ sagde jeg lidt efter, „nu har De gaaet 94,174 Fod?“ — „Sikken en Løgn!“ tænkte jeg i mit stille Sind, „vi er højst tre Fjerdingsvej oppe.“

Imidlertid er vi komne til den store Canzon. Et Par Granstammer er kastede over den rivende Strøm som en for fede Folk meget vanskelig passabel Bro. Clothilde er betænkelig; de spøgefulde Bemærkninger: „Her kan du slukke Tørsten“ eller „Gratis Bad“, synes at skræmme hende.

„Fremad!“ kommanderer jeg og citerer Inscriptionen paa en vældig Klippeblok paa den modsatte Bred: „Vandrer, smil, til Toppen er der kun en Mil!“

„Jeg gør det ikke med min ny Kjole paa,“ erklærer hun bestemt og daler ned paa en Granitblok med Indskriften: Tag Plads! „Med mindre De vil være saa galant at bære mig over,“ tilføjede hun med et bedaarende Smil.

Da gjorde jeg noget, som jeg vil fortryde hele mit Liv. Svag, som jeg er overfor kvindelig Ynde, og maaske ogsaa i ungdommeligt Overmod løfter jeg hende fra Stenen ved Opbydelse af mine sidste Kræfter og vakler hen ad den skrøbelige Bro. Himmel, der gik min sidste Bukseknop! Mit Liv — og mine Bukser — hænger i en Traad, den brister, og mine Unævnelige glider langsomt, men sikkert ned over mine Hale. Der lyder et kvalt Skrig — Angst og krænket Blufærdighed — og ned dumper min lette Byrde paa Broen — rivende mig med sig, saa jeg pludselig finder mig i den kølige Situation at ligge og træde Vande, medens Strømmen i rivende Hast bortfører mine Bukser. Her er ingen Tid at spille, skal jeg redde dette uundværlige Klædebon-

Jeg overlader Clothilde til hendes Skæbne og flyver af Sted med vildt flagrende Skjorte. Heldigvis blev mine Unævnelige et lille Stykke længere nede standsede af en mægtig Gren, som ludede ud over Floden.

Jeg skal forskaane Læserne for Hjemturens Kvaler. Clothilde var forarget og gnaven, og med mine vaade Bukser slaskende om Benene kunde jeg umulig faa Humøret op. Men det sværger jeg højt og dyrt og helligt: Aldrig mere bestiger jeg Bjerge med 180 Pund paa Slæbetov, aldrig, ikke for 10, ikke for 20 Dollars pr. Dag. Jeg har mistet alle mine Bukseknapper og Gud véd hvor mange Pund Fedt. Nej, næste Gang, jeg gaar med Damer paa Slangejagt, skal det være Sylfider paa 120 Pund, ikke et Kvint mere.

DIXI.

Dansk Ungdomsforbund contra Sorø Akademi's Soldaterkorps.

Søndag d. 17. Maj 1914.

—o—

Kl. 9 samledes vi for sidste Gang i Aar, drog gennem Filsofgangen og Fægangen ud til St. Ladegaard, hvor vi indtog vore Stillinger. Derefter stod der en ivrig Kamp, hvor begge Parter klarede sig godt, og ved 12-Tiden samledes begge Korpsene for senere at marschere samlede gennem Sorø til Tonerne af vort Orkester. Efter Fanemarchen, der havde samlet usædvanlig mange Tilskuere, blev Geværerne sat ind i Gymnastiksalen, og vore Gæster spredtes for at spise til Middag rundt om i private Hjem. Fra 3—4 besaa de Kirken og Akademiet, og Kl. 4 samledes vi igen paa store Plads. Derpaa afholdtes der en Fægtning i Nærheden af Egevang, som endte med et Nederlag for Københavnerne. Saa samledes vi alle i Egevang, hvor vi efter en Kritik spiste, drak og var glade.

Desuden legede vi forskellige Lege, og Københavnerne viste os lidt Eksersits og en Ambulanceøvelse. Da Tiden var inde, samledes vi, og Hr. J. Pedersen takkede paa „Dansk Ungdomsforbunds“ Vegne, hvorpaa Hr. Lauritzen svarede. Da Korpsene

skiltes marcherede vi hjem, og i Fratergaarden takkede Chefen, S. Langberg, Hr. Overlærer Lauritzen for hans store trofaste Arbejde med vort gamle Korps. Derpaa takkede Hr. Lauritzen og udbragte et Leve for Sorø Akademi's Soldaterkorps. — Det var en meget fornøjelig Tur!!!

PIP-HANS.

Blandet Nyt!

—o—

Ved Kampen mellem III g og Mellemskolen gik det saaledes: III g: 1. Halvleg: 61 Points, 2. Halvleg: 43 Points = 104 Points. Mellemskolen: 1. Halvleg: 30 Points, 2. Halvleg: 60 Points = 90 Points.

Altsaa sluttede Kampen med en kneben Sejr for III g.

I Mellemskolens Hold skuffede S. Frandsen og Møller os, men deres Boldkastning var god. I det hele stod Mellemskolen godt i Marken, og en Del III g'er grebes ud. C. Holberg og P. Jensen klarede sig begge pænt. Heilmann var meget uheldig og lavede endog ingen Points i 1. Halvleg. L. B. H.

Akademisk Skyttekorps Gymnastikopvisning

d. 2. Maj forløb aldeles nydeligt. Af det lille Hold var Halvdelen gl. Soranere og de klarede sig meget flinkt. Man lagde særlig Mærke til Brødrene Krebs og af disse to igen Fløjmanden, der var vidunderlig sikker i sine Øvelser. Holdet viste staaende Øvelser, Højdespring, Ringe-, Reek- og Barreøvelser. Og paa Hesten Bensing og Bagspring. Hr. Rasmussen havde uden Tvivl arbejdet godt med sine Folk, thi hele Holdet var i ypperlig Træning og god Form. Publikum var tilfreds og lønnede Opvisningen med et til Tider stormende Bifald. ТН.

Lørdag den 16. Maj, Kl. 7, læste Hr. Johannes Poulsen og Hr. Otto Jacobsen op i Festsalen.

SIDSTE NYT udsender et stort Feriehæfte lige inden Sommerferien paa ca. 48 Sider. *Alle bedes indsende Stof.* Forslag til Sommerrejser osv. modtages med Tak.

ANNONCER.**Foto-Artikler.****Kamera—Kemikalier—Papir osv.**

i stort Udvalg, bedst og billigst i

*Sorø Tapet- og Farvehandel.**Carl Olsen.*

Torvet, Sorø.

Husk at købe deres Lingeri i
Sorø ny Beklædningsmagasin.

Elegante sorte Bindslips 1,50 Kr.

Sorte Kasketter, reglem. 2,75 —

Hvide do. do. 2,75 —

Absolut største Udvalg til de billigste Priser.

Henry Hemmingsen.*Fra P. L. Coldings Conditori*

anbefales:

Kager, Chokolader samt Iskager,
 alt fremstillet af de bedste Varer.

Største Udvalg af:

fyldte Konfekter og fineste Spisechokolader m. m.**Dejlig, frisk, hjemmelavet Konfekt.**

Hold: „SIDSTE NYT“! 60 Øre Kvartalet.

Udgivet af et Aktieselskab. Redaktør: L. HENDIL, H. HENRIKSEN (Ansvar-
 havende). Ekspedition: Sorø Bys'

Trykt i Sorø Bogtrykkeri (Aktieselskab) ved Ras